

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเกรดเฉลี่ยสะสมของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ Factors Influencing on Grade Point Average of Thaksin University's Undergraduate Students

วารางคณา เรียนสุทธิ*

Warangkha Riansut

สาขาวิชาคณิตศาสตร์และสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

Department of Mathematics and Statistics, Faculty of Science, Thaksin University

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ คือ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเกรดเฉลี่ยสะสมของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยพิจารณาเกรดเฉลี่ยสะสม จำแนกตามเพศ ชั้นปีการศึกษา คณะ วิธีการสอบเข้าศึกษา สายการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เกรดเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ภูมิภาค อาชีพของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว เวลาที่ใช้ไปกับการพักผ่อนกับกิจกรรมต่างๆ และเวลาที่ใช้ไปกับการทำการบ้าน/ทบทวนบทเรียน ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นิสิตระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยทักษิณ ที่ลงทะเบียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 599 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิอย่างมีระบบวงกลม เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด การทดสอบที่ การทดสอบความแปรปรวนของเลวิน ภายใต้การใช้ค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์ความแปรปรวน และการทดสอบเวลล์ ผลการวิจัยพบว่า เพศ ชั้นปีการศึกษา คณะ วิธีการสอบเข้าศึกษา สายการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เกรดเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว และเวลาที่ใช้ไปกับการทำการบ้าน/ทบทวนบทเรียน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเกรดเฉลี่ยสะสมของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

คำสำคัญ : เกรดเฉลี่ยสะสม มหาวิทยาลัยทักษิณ การทดสอบเวลล์

Abstract

The purpose of this research was to study the factors that influence on grade point average (GPA) of Thaksin University's undergraduate students. Influential expected factors were sex, year of study, faculty, admission procedures, major in high school, GPA in high school, homeland, educational level of father, educational level of mother, occupation of father, occupation of mother, average monthly income of family, time to relax, and time spent in homework/lesson. Samples used to study were 599 undergraduate students of Thaksin University who enrolled in the first semester of academic year 2015 which obtained by circular stratified systematic sampling method. Statistics used in data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, minimum value, maximum value, t-test, Levene's test based on mean, analysis of variance (ANOVA), and Welch test. Research findings indicated that, sex, year of study, faculty, admission procedures, major in high school, GPA in high school, educational level

*Corresponding author. E-mail : warang27@gmail.com

of father, educational level of mother, occupation of father, average monthly income of family, and time spent in homework/lesson influenced on GPA of Thaksin University's undergraduate students at the significance level .05.

Keywords : Grade Point Average (GPA), Thaksin University, Welch Test

บทนำ

การศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นการเรียนเพื่อ การประกอบอาชีพและการดำรงชีวิต บิดา มารดา และ ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความคาดหวังให้บุตรหลานของ ตนเองสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นอย่างน้อย การศึกษาจัดว่ามีความสำคัญในทางตรง คือ ช่วยพัฒนา คนให้มีความรู้ มีประสิทธิภาพ เพื่อประกอบอาชีพต่อไป ในอนาคต ภายใต้สภาพการแข่งขันทางเศรษฐกิจที่ค่อนข้างสูง และยังมีมีความสำคัญในทางอ้อม คือ ช่วยพัฒนา บุคลิกภาพ สร้างคนให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรับผิดชอบต่อสังคม และทำให้การอยู่ร่วมกันในสังคมเป็นไปได้ด้วยดี อาจกล่าวได้ว่าการสำเร็จการศึกษาระดับ ปริญญาตรีภายใต้กำหนดเวลาของแต่ละหลักสูตรและ แต่ละสถาบันเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้เรียนควรปฏิบัติให้ได้ แต่เนื่องจากสภาวะสังคมในปัจจุบันมีสิ่งเร้ามากมาย เช่น อินเทอร์เน็ต (Internet) ทำให้เวลาที่ผู้เรียนควรใช้กับการ ศึกษาลดลง เป็นการใช้เวลาไปกับกิจกรรมอื่นๆ เช่น การ เล่นเกม (Game) หรือเฟสบุ๊ค (Facebook) ซึ่งหากผู้เรียน ไม่สามารถแบ่งเวลาได้เหมาะสม อาจส่งผลกระทบต่อกรนอน รายวิชาที่ได้ลงทะเบียลงไป และท้ายที่สุดก็จะส่งผลกระทบต่อ ระยะเวลาของการศึกษาไม่เป็นไปตามกำหนด [1]

จากข้อมูลของงานทะเบียนเกี่ยวกับสถานภาพ ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณภาคเรียน ที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำแนกตามคณะ พบว่า นิสิตมี สถานภาพพรอพินิจ จำนวน 645 คน คิดเป็นร้อยละ 5.92 โดยเป็นนิสิตคณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.7 ปัญหาการรพอพินิจ อาจเกิดจาก เหตุผลหลายประการ ทั้งจากตัวผู้เรียนที่ขาดความตั้งใจ หรือจากอาจารย์ผู้สอนที่ขาดความสามารถในการ ถ่ายทอดความรู้ที่ดี และอีกสาเหตุหนึ่งอาจ เนื่องมาจากจำนวนนิสิตที่มหาวิทยาลัยได้รับมาไม่ เป็นไปตามเป้าหมายที่แต่ละหลักสูตรกำหนดไว้ ทำให้ มีการเปิดรับนิสิตเพิ่มเติมอีกหลายรอบ โดยนิสิตที่ได้รับ

มาในรอบหลังๆ จะมีพื้นฐานความรู้น้อยกว่าเดิมมาก จึงมีแนวโน้มที่จะอยู่ในกลุ่มเสี่ยงต่อการมีสถานภาพพรอพินิจได้ เมื่อมีนิสิตสถานภาพพรอพินิจเป็นจำนวนมาก ย่อมเกิดความสูญเปล่าทางการศึกษา เนื่องจากนิสิต ส่วนหนึ่งอาจต้องออกจากมหาวิทยาลัยก่อนสำเร็จการ ศึกษา (Retired) นับเป็นปัญหาที่ควรได้รับการศึกษา เพื่อพิจารณาหาแนวทางแก้ไข และหาวิธีการป้องกัน อย่างจริงจัง ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจ ที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเกรดเฉลี่ยสะสมของ นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ ซึ่งผู้วิจัย คาดหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลการศึกษครั้งนี้จะเป็นข้อมูล พื้นฐานหนึ่งสำหรับผู้บริหาร รวมถึงบุคลากรและผู้ที่เกี่ยวข้อง ในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์สำหรับการ จัดการเรียนการสอนและการจัดสิ่งสนับสนุนต่างๆ เพื่อส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้กับนิสิต ตลอดจนใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อให้ผู้สอนได้ให้คำแนะนำใน เบื้องต้นแก่ผู้เรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงที่จะมีผลการเรียน ตกต่ำ ได้ปรับปรุง แก้ไขวิธีการเรียนอย่างทันท่วงที ซึ่ง ส่งผลให้ได้บัณฑิตที่พึงประสงค์และมีคุณภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเกรดเฉลี่ยสะสม ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ โดย พิจารณาเกรดเฉลี่ยสะสม จำแนกตามเพศ ชั้นปีการ ศึกษา คณะ วิธีการสอบเข้าศึกษา สายการเรียนในระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย เกรดเฉลี่ยสะสมระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย ภูมิภาค ระยะเวลาของการ ศึกษาของ บิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพ ของมารดา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว เวลาที่ใช้ กับการพักผ่อนกับกิจกรรมต่างๆ และเวลาที่ใช้ไปกับการ ทำการบ้าน/ทบทวนบทเรียน

สมมติฐานของการวิจัย

เพศชั้นปีการศึกษา คณะ วิธีการสอบเข้าศึกษา สายการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เกรตเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ภูมิภาคอำนาจ ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว เวลาที่ใช้ไปกับการพักผ่อนกับกิจกรรมต่างๆ และเวลาที่ใช้ไปกับการทำการบ้าน/ทบทวนบทเรียน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเกรดเฉลี่ยสะสมของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ

วิธีการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นิสิตระดับปริญญาตรีทั้งหมดของมหาวิทยาลัยทักษิณ ที่ลงทะเบียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 10,904 คน ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นิสิตที่ถูกสุ่มมาจากประชากรดังกล่าว จำนวนอย่างน้อย 592 คน ซึ่งคำนวณได้จากสูตรของยามานะ (Yamane's Formula) โดยกำหนดระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ไม่เกินร้อยละ 4 ($e = 0.04$) ดังนี้ [2]

$$n \geq \frac{N}{1 + Ne^2} = \frac{10,904}{1 + 10,904(0.04)^2} = 591.12 \approx 592 \text{ คน}$$

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย แสดงดังนี้

ศึกษาเอกสาร หนังสือ ตำรา วิทยานิพนธ์ บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และปรึกษาผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา เพื่อสอบถามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเกรดเฉลี่ยสะสม และจัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งคือแบบสอบถามที่ประกอบด้วยข้อคำถามดังต่อไปนี้ เกรตเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรีถึงภาคการศึกษาปัจจุบัน เพศ ชั้นปีการศึกษา คณะ วิธีการสอบเข้าศึกษา สายการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เกรตเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ภูมิภาคอำนาจ ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว เวลาที่ใช้ไปกับการพักผ่อนกับกิจกรรมต่างๆ และเวลาที่ใช้ไปกับการทำการบ้าน/ทบทวนบทเรียน

เสนอแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิสาขาศึกษาศาสตร์ จำนวน 2 ท่าน และสาขาสถิติ จำนวน 1

ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของข้อคำถาม โดยผู้ทรงคุณวุฒิสถาบันศึกษาศาสตร์ท่านที่ 1 แนะนำให้ปรับในเรื่องการใช้ภาษาให้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย และผู้ทรงคุณวุฒิต่ออีก 2 ท่าน มีความเห็นว่าแบบสอบถามมีความเหมาะสม

นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปทดลองใช้กับ นิสิตระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยทักษิณ ที่ลงทะเบียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 และไม่ได้ตัวอย่างของการวิจัย จำนวน 30 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของข้อคำถามอีกครั้ง

นำแบบสอบถามที่ได้ทดลองใช้แล้วมาปรับปรุงให้เป็นฉบับที่สมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บข้อมูลกับนิสิตที่เป็นตัวอย่างของการวิจัย ได้มาโดยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิอย่างมีระบบวงกลม (Circular Systematic Stratified Sampling) ที่มีคณะ และสถานภาพของนิสิต ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ สถานภาพปกติ และสถานภาพพรอพินิจ เป็นชั้นภูมิ (Strata) โดยกำหนดสัดส่วนของนิสิตที่มีสถานภาพปกติและสถานภาพพรอพินิจเท่าๆ กัน (ร้อยละ 50) นั่นคือ กลุ่มละอย่างน้อย 296 คน กระจายขนาดตัวอย่างแต่ละชั้นภูมิตามสัดส่วนต่อขนาด (Proportional to Size) ดังตารางที่ 1 ได้ขนาดตัวอย่างใหม่เป็น 599 คน แบ่งเป็นนิสิตสถานภาพปกติ จำนวน 299 คน และนิสิตสถานภาพพรอพินิจ จำนวน 300 คน ซึ่งขนาดตัวอย่างมีค่ามากกว่า 592 คน เนื่องจากผลของการปัดทศนิยม เช่น ขนาดตัวอย่างของนิสิตที่มีสถานภาพปกติ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คำนวณได้ดังนี้

$$\frac{2,283}{10,259} \times 296 = 65.87 \approx 66 \text{ คน}$$

วิธีการได้มาซึ่งหน่วยตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิ คือ การ เลือกตัวอย่างแบบมีระบบวงกลม (Circular Systematic Sampling) อธิบายได้ดังนี้ [2] เช่น นิสิตที่เป็นประชากรซึ่งมีสถานภาพปกติ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน (N) 2,283 คน ต้องการขนาดตัวอย่างของนิสิตซึ่งมีสถานภาพปกติ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน (n) 66 คน ผู้วิจัยได้ให้หมายเลขแก่ประชากรเป็น 1, 2, ..., 2,283 คำนวณช่วงการสุ่ม k เป็นจำนวนเต็มที่ใกล้ N/n มาก

ที่สุด จะได้ $k = 2,283/66 = 34.59 \approx 35$ สุ่มจุดสุ่มเริ่มต้น r เป็นจำนวนเต็มจาก 1 ถึง N ด้วยความน่าจะเป็นเท่าๆ กัน คือ $1/N$ ได้ $r = 20$ หน่วยตัวอย่างที่ตกอยู่ในตัวอย่างของการวิจัย ได้จากการพิจารณา $r + jk$ เมื่อ $j = 0, 1, \dots, n - 1$ โดยจะได้หน่วยที่ $r + jk$ เมื่อ

$r + jk \leq N$ และได้หน่วยที่ $r + jk - N$ เมื่อ $r + jk > N$ ดังหมายเลขต่อไปนี้ 20, 55, 90, 125, ..., 2,225, 2,260, 12 จากนั้นดำเนินการเช่นเดียวกันกับชั้นภูมิอื่นๆ

Table 1. Population and Sample Sizes

Faculty	Population Size			Sample Size		
	Normal Status	Academic Probation	Sum	Normal Status	Academic Probation	Sum
Humanities and Social Sciences	2,283	99	2,382	66	46	112
Science	932	92	1,024	27	43	70
Education	2,326	11	2,337	68	6	74
Technology and Community Development	253	49	302	8	23	31
Health and Sports Science	721	28	749	21	13	34
Fine Arts	442	30	472	13	14	27
Economics and Business Administration	2,135	198	2,333	62	91	153
Law	1,167	138	1,305	34	64	98
Sum	10,259	645	10,904	299	300	599

ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลในแบบสอบถาม และบันทึกข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS (Statistical Package For Social Sciences) รุ่น 17 [3-6] โดยมีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของเกรดเฉลี่ยสะสมของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ จำแนกตามตัวแปรอิสระ จะใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด [7] การเปรียบเทียบเกรดเฉลี่ยสะสมของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ จำแนกตามตัวแปรอิสระ

ตัวแปรอิสระมี 2 ระดับ ได้แก่ เพศ (ชาย, หญิง) และภูมิลำเนา (จังหวัดสงขลา พัทลุง ตรัง และนครศรีธรรมราช, จังหวัดอื่นๆ) ซึ่งการศึกษาครั้งนี้กำหนดให้ภูมิลำเนาเป็นตัวแปรที่มีเพียง 2 ระดับ เนื่องจากนิสิตระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยทักษิณส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา พัทลุง ตรัง และ

นครศรีธรรมราช โดยมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดอื่นๆ อีกเพียงเล็กน้อย ตรวจสอบความแปรปรวนของเกรดเฉลี่ยสะสมของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ จำแนกตามตัวแปรอิสระที่มี 2 ระดับ ด้วยการทดสอบความแปรปรวนของเลวิน ภายใต้การใช้ค่าเฉลี่ย (Levene's Test based on Mean) พบว่า ความแปรปรวนของเกรดเฉลี่ยสะสม จำแนกตามเพศ มีค่าไม่เท่ากัน (Levene Statistic = 32.243, p-value $\approx$ 0) และเมื่อจำแนกตามภูมิลำเนา พบว่า ความแปรปรวนมีค่าเท่ากัน (Levene Statistic = 3.665, p-value = 0.056)

อนุมานว่าเกรดเฉลี่ยสะสมของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ ในแต่ละระดับของตัวแปรอิสระ มีการแจกแจงปกติ (Normal Distribution) ด้วยทฤษฎีบทขีดจำกัดส่วนกลาง (Central Limit Theorem) ดังนั้นจะเปรียบเทียบเกรดเฉลี่ยสะสม จำแนกตามเพศ ด้วยการทดสอบที่ กรณีความแปรปรวนมีค่าไม่เท่ากัน (Unpooled T-Test) และเมื่อจำแนกตามภูมิลำเนา

จะใช้การทดสอบที่ กรณีความแปรปรวนมีค่าเท่ากัน (Pooled T-Test) [7] ตัวแปรอิสระมีมากกว่า 2 ระดับ ได้แก่ ชั้นปีการศึกษา (ชั้นปีที่ 2, ชั้นปีที่ 3, ชั้นปีที่ 4 – 8) คณะ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, วิทยาศาสตร์, ศึกษาศาสตร์, เทคโนโลยีและการพัฒนาชุมชน, วิทยาการสุขภาพและการกีฬา, เศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ, ศิลปกรรมศาสตร์และนิติศาสตร์) วิธีการสอบเข้าศึกษา (วิธีรับตรง, โครงการพิเศษ, แอดมิชชัน) สายการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (วิทย์-คณิต, ศิลป์-คณิต/ศิลป์-ภาษา/ศิลป์-สังคม, อื่นๆ) เกรดเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (น้อยกว่า 2.50, 2.50 – 3.00, มากกว่า 3.00) ระดับการศึกษาของบิดา (ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น, มัธยมศึกษาตอนต้น, มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช., อนุปริญญา/ปวส. หรือสูงกว่า) ระดับการศึกษาของมารดา (ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น, มัธยมศึกษาตอนต้น, มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช., อนุปริญญา/ปวส. หรือสูงกว่า) อาชีพของบิดา (รับราชการ, รับจ้าง, เกษตรกร, อื่นๆ) อาชีพของมารดา (รับราชการ, รับจ้าง, เกษตรกร, อื่นๆ) รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว (ไม่เกิน 15,000 บาท, 15,001 – 25,000 บาท, มากกว่า 25,000 บาท) เวลาที่ใช้ไปกับการพักผ่อนกับกิจกรรมต่างๆ (น้อยกว่า 3 ชั่วโมง, 3 – 4 ชั่วโมง, มากกว่า 4 ชั่วโมง) และเวลาที่ใช้ไปกับการทำกรบ้าน/ ทบทวนบทเรียน (น้อยกว่า 1 ชั่วโมง, 1 – 2 ชั่วโมง, มากกว่า 2 ชั่วโมง)

ตรวจสอบความแปรปรวนของเกรดเฉลี่ยสะสมของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ จำแนกตามตัวแปรอิสระมีมากกว่า 2 ระดับ ด้วยการทดสอบความแปรปรวนของเลวิน ภายใต้การใช้ค่าเฉลี่ย พบว่าความแปรปรวนของเกรดเฉลี่ยสะสม จำแนกตามชั้นปีการศึกษา มีค่าไม่เท่ากัน (Levene Statistic = 4.566, p-value = 0.011) จำแนกตามคณะ พบว่า ความแปรปรวนมีค่าไม่เท่ากัน (Levene Statistic = 5.645, p-value ≈ 0) จำแนกตามวิธีการสอบเข้าศึกษา พบว่าความแปรปรวนมีค่าไม่เท่ากัน (Levene Statistic = 13.679, p-value ≈ 0) จำแนกตามสายการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า ความแปรปรวนมีค่าไม่เท่ากัน (Levene Statistic = 9.019, p-value ≈ 0) จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า ความแปรปรวนมีค่าไม่เท่ากัน (Levene

Statistic = 27.511, p-value ≈ 0) จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา พบว่า ความแปรปรวนมีค่าไม่เท่ากัน (Levene Statistic = 5.297, p-value = 0.001) จำแนกตามระดับการศึกษาของมารดา พบว่า ความแปรปรวนมีค่าไม่เท่ากัน (Levene Statistic = 10.847, p-value ≈ 0) จำแนกตามอาชีพของบิดา พบว่า ความแปรปรวนมีค่าไม่เท่ากัน (Levene Statistic = 12.686, p-value ≈ 0) จำแนกตามอาชีพของมารดา พบว่า ความแปรปรวนมีค่าเท่ากัน (Levene Statistic = 0.682, p-value = 0.563) จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว พบว่า ความแปรปรวนมีค่าไม่เท่ากัน (Levene Statistic = 4.359, p-value = 0.013) จำแนกตามเวลาที่ใช้ไปกับการพักผ่อนกับกิจกรรมต่างๆ พบว่า ความแปรปรวนมีค่าไม่เท่ากัน (Levene Statistic = 5.637, p-value = 0.004) และจำแนกตามเวลาที่ใช้ไปกับการทำกรบ้าน/ ทบทวนบทเรียน พบว่า ความแปรปรวนมีค่าไม่เท่ากัน (Levene Statistic = 14.099, p-value ≈ 0)

อนุมานว่าเกรดเฉลี่ยสะสมของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ ในแต่ละระดับของตัวแปรอิสระ มีการแจกแจงปกติ ด้วยทฤษฎีบทขีดจำกัดส่วนกลาง ดังนั้นจะเปรียบเทียบเกรดเฉลี่ยสะสม จำแนกตามอาชีพของมารดา ด้วยการทดสอบเอฟ (F-Test) ของการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance: ANOVA) เนื่องจากความแปรปรวนของเกรดเฉลี่ยสะสม จำแนกตามอาชีพของมารดามีค่าเท่ากัน และเมื่อจำแนกตามชั้นปีการศึกษา คณะ วิธีการสอบเข้าศึกษา สายการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เกรดเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับ การศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว เวลาที่ใช้ไปกับการพักผ่อนกับกิจกรรมต่างๆ และเวลาที่ใช้ไปกับการทำกรบ้าน/ ทบทวนบทเรียน จะใช้การทดสอบเวลด์ (Welch Test) เนื่องจากความแปรปรวนของเกรดเฉลี่ยสะสม จำแนกตามตัวแปรอิสระเหล่านี้ มีค่าไม่เท่ากัน ถ้าพบว่าเกรดเฉลี่ยสะสมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญแล้ว จะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีการทดสอบพหุพิสัยของดันแคน (Duncan's Multiple Range Test) [8-9] ซึ่งวิธีการทดสอบพหุพิสัยของดันแคนเป็นวิธีที่สามารถควบคุมระดับนัยสำคัญ (Level of Significance) และ กำลังการทดสอบ (Power of a Test) ได้อย่างเหมาะสม

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม
จำนวน 599 คน ด้วยความถี่ (n) ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย
($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าต่ำสุด (Min) ค่า

สูงสุด (Max) การทดสอบที (T-Test) การทดสอบเอฟ
(F-Test) ของการวิเคราะห์ความแปรปรวน และ
การทดสอบเวลด์ (Welch Test) แสดงดัง Table 2

Table 2. Comparing Cumulative GPA of by Independent Variables

Independent Variables		n	%	$\bar{X}$	S.D.	Min	Max	Test Stat.	p-value
Sex	Male	275	45.91	2.22	0.51	1.46	3.74	Unpooled T = -5.125	0.000*
	Female	324	54.09	2.46	0.63	1.50	3.87		
Year of Study	2	153	25.54	2.75	0.60	1.67	3.87	Welch = 49.320	0.000*
	3	275	45.91	2.18	0.50	1.53	3.53		
	4 – 8	171	28.55	2.28	0.55	1.46	3.81		
Faculty	Human. and Social Sci.	112	18.70	2.46	0.61	1.65	3.74	Welch = 19.957	0.000*
	Science	70	11.69	2.13	0.51	1.50	3.50		
	Education	74	12.35	2.83	0.52	1.73	3.87		
	Tech. and Comm.	31	5.18	2.04	0.35	1.56	3.02		
	Health and Sports Sci.	34	5.68	2.53	0.57	1.83	3.53		
	Econ. and Bus.	153	25.54	2.33	0.60	1.65	3.74		
	Fine Arts and Law	125	20.87	2.17	0.48	1.46	3.53		
Admission Procedures	Normal	356	59.43	2.43	0.61	1.46	3.87	Welch = 10.874	0.000*
	Special	118	19.70	2.29	0.59	1.56	3.81		
	Admission	125	20.87	2.19	0.49	1.53	3.43		
Major in High School	Science	336	56.09	2.37	0.58	1.50	3.81	Welch = 4.486	0.012*
	Art	157	26.21	2.42	0.64	1.46	3.87		
	Other	106	17.70	2.22	0.51	1.65	3.74		

Independent Variables		n	%	$\bar{X}$	S.D.	Min	Max	Test Stat.	p-value
GPA in High School	Less Than 2.50	124	20.70	2.03	0.36	1.56	3.44	Welch = 101.739	0.000*
	2.50 – 3.00	281	46.91	2.20	0.50	1.50	3.50		
	Greater Than 3.00	194	32.39	2.78	0.59	1.46	3.87		
Home- land	Songkhla, Phatthalung, Trang, Nakhon Si Thammarat	407	67.95	2.33	0.57	1.46	3.87	Pooled T = -1.248	0.213
	Other	192	32.05	2.40	0.63	1.52	3.81		
Educa- tional Level of Father	Less Than Grade 9	95	15.86	2.22	0.53	1.64	3.50	Welch = 7.662	0.000*
	Grade 9	201	33.56	2.26	0.55	1.53	3.81		
	Grade 12	153	25.54	2.37	0.57	1.50	3.87		
	Diploma or Higher	150	25.04	2.54	0.65	1.46	3.74		
Educa- tional Level of Mother	Less Than Grade 9	97	16.19	2.30	0.57	1.64	3.50	Welch = 5.966	0.001*
	Grade 9	183	30.55	2.23	0.48	1.56	3.70		
	Grade 12	157	26.21	2.42	0.63	1.52	3.87		
	Diploma or Higher	162	27.05	2.46	0.64	1.46	3.81		
Occupation of Mother	Government officer	60	10.02	2.27	0.62	1.64	3.50	F = 1.044	0.373
	Freelancer	118	19.70	2.35	0.62	1.46	3.87		
	Farmer	301	50.25	2.39	0.58	1.56	3.70		
	Other	120	20.03	2.31	0.58	1.52	3.81		

Independent Variables		n	%	$\bar{x}$	S.D.	Min	Max	Test Stat.	p-value
Average Monthly Income of Family	Less Than 15,000	147	24.54	2.49	0.64	1.52	3.87	Welch = 5.528	0.005*
	15,001 – 25,000	382	63.77	2.32	0.57	1.46	3.58		
	Greater Than 25,000	70	11.69	2.24	0.53	1.64	3.50		
Time to Relax	Less Than 3 Hours	47	7.85	2.35	0.50	1.76	3.87	Welch = 3.058	0.050
	3 – 4 Hours	310	51.75	2.41	0.60	1.46	3.74		
	Greater Than 4 Hours	242	40.40	2.28	0.58	1.50	3.70		
Time Spent in Home-work / Lesson	Less Than 1 Hours	394	65.78	2.24	0.52	1.46	3.51	Welch = 20.533	0.000*
	1 – 2 Hours	152	25.38	2.55	0.62	1.52	3.74		
	Greater Than 2 Hours	53	8.85	2.65	0.75	1.50	3.87		
Overall		599	100	2.35	0.59	1.46	3.87		

* Significance at the Level .05.

จาก Table 2 พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง จำนวน 324 คน คิดเป็นร้อยละ 54.09 ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 จำนวน 275 คน คิดเป็นร้อยละ 45.91 เป็นนิสิตคณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 25.54 สอบเข้าศึกษาด้วยวิธีรับตรงมากที่สุด จำนวน 356 คน คิดเป็นร้อยละ 59.43 สายการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ วิทยาศาสตร์-คณิต จำนวน 336 คน คิดเป็นร้อยละ 56.09 เกรดเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 2.50 – 3.00 จำนวน 281 คน คิดเป็นร้อยละ 46.91 ภูมิลำเนาส่วนใหญ่อยู่จังหวัดสงขลา พัทลุง ตรัง นครศรีธรรมราช จำนวน 407 คน คิดเป็นร้อยละ 67.95 บิดา และมารดา มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 33.56 และจำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 30.55 ตามลำดับ บิดา และมารดา มีอาชีพ

เกษตรกร จำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 42.57 และจำนวน 301 คน คิดเป็นร้อยละ 50.25 ตามลำดับ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว 15,001 – 25,000 บาท จำนวน 382 คน คิดเป็นร้อยละ 63.77 เวลาที่ใช้ไปกับการพักผ่อนกับกิจกรรมต่าง ๆ 3 – 4 ชั่วโมง/วัน จำนวน 310 คน คิดเป็นร้อยละ 51.75 และเวลาที่ใช้ไปกับการทำการบ้าน/ทบทวนบทเรียนน้อยกว่า 1 ชั่วโมง/วัน จำนวน 394 คน คิดเป็นร้อยละ 65.78

ผลการเปรียบเทียบเกรดเฉลี่ยสะสมของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ จำแนกตามเพศ ชั้นปีการศึกษา คณะ วิธีการสอบเข้าศึกษา สายการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เกรดเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ภูมิลำเนา ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว เวลาที่ใช้

จาก Table 4 พบว่า นิสิตคณะเทคโนโลยีและการพัฒนาชุมชน ($\bar{X} = 2.04$, S.D. = 0.35) วิทยาศาสตร์ ($\bar{X} = 2.13$, S.D. = 0.51) ศิลปกรรมศาสตร์และนิติศาสตร์ ($\bar{X} = 2.17$, S.D. = 0.48) มีเกรดเฉลี่ยสะสม

ไม่แตกต่างกัน และจัดอยู่ในกลุ่มที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำที่สุด ขณะที่นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ ($\bar{X} = 2.83$, S.D. = 0.52) มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงที่สุด

Table 5. Multiple Comparison of Mean by Admission Procedures

Admission Procedures (Cum. GPA)	Special (2.29)	Normal (2.43)
Admission (2.19)	0.10	0.24*
Special (2.29)		0.14*

* Significance at the Level .05.

จาก Table 5 พบว่า นิสิตที่สอบเข้าศึกษาโดยวิธีแอดมิชชัน ($\bar{X} = 2.19$, S.D. = 0.49) และโครงการพิเศษ ($\bar{X} = 2.29$, S.D. = 0.59) มีเกรดเฉลี่ยสะสมไม่

แตกต่างกัน และจัดอยู่ในกลุ่มที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่านิสิตที่สอบเข้าศึกษาโดยวิธีรับตรง ($\bar{X} = 2.43$, S.D. = 0.61)

Table 6. Multiple Comparison of Mean by Major in High School

Major in High School (Cum. GPA)	Science (2.37)	Art (2.42)
Other (2.22)	0.15*	0.20*
Science (2.37)		0.05

* Significance at the Level .05.

จาก Table 6 พบว่า นิสิตที่มีสายการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ อื่นๆ เช่น สายช่าง และพาณิชยศาสตร์ ($\bar{X} = 2.22$, S.D. = 0.51) มีเกรดเฉลี่ย

สะสมต่ำกว่านิสิตที่มีสายการเรียน คือ วิทย-คณิต ($\bar{X} = 2.37$, S.D. = 0.58) และศิลป์-คณิต/ศิลป์-ภาษา/ศิลป์-สังคม ($\bar{X} = 2.42$, S.D. = 0.64)

Table 7. Multiple Comparison of Mean by GPA in High School

GPA in High School (Cum. GPA)	2.50 – 3.00 (2.20)	Greater Than 3.00 (2.78)
Less Than 2.50 (2.03)	0.17*	0.75*
2.50 – 3.00 (2.20)		0.58*

* Significance at the Level .05.

จาก Table 7 พบว่า นิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายน้อยกว่า 2.50 ($\bar{X} = 2.03$, S.D. = 0.36) มีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรีต่ำ

ที่สุด ขณะที่นิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมากกว่า 3.00 ($\bar{X} = 2.78$, S.D. = 0.59) มีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรีสูงที่สุด

Table 8. Multiple Comparison of Mean by Educational Level of Father

Educational Level of Father (Cum. GPA)	Grade 9 (2.26)	Grade 12 (2.37)	Diploma or Higher (2.54)
Less Than Grade 9 (2.22)	0.04	0.15*	0.32*
Grade 9 (2.26)		0.11	0.28*
Grade 12 (2.37)			0.17*

* Significance at the Level .05.

จาก Table 8 พบว่า นิสิตที่บิดามีการศึกษา
ระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น ($\bar{X} = 2.22$, S.D. =
0.53) และมัธยมศึกษาตอนต้น ($\bar{X} = 2.26$, S.D. = 0.55)
มีเกรดเฉลี่ยสะสมไม่แตกต่างกัน และจัดอยู่ในกลุ่มที่มี

เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำที่สุด ขณะที่นิสิตที่บิดามีการศึกษา
ระดับอนุปริญญา/ปวส. หรือสูงกว่า ($\bar{X} = 2.54$, S.D. =
0.65) มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงที่สุด

Table 9. Multiple Comparison of Mean by Educational Level of Mother

Educational Level of Mother (Cum. GPA)	Less Than Grade 9 (2.30)	Grade 12 (2.42)	Diploma or Higher (2.46)
Grade 9 (2.23)	0.07	0.19*	0.23*
Less Than Grade 9 (2.30)		0.12	0.16*
Grade 12 (2.42)			0.04

*Significance at the Level .05.

จาก Table 9 พบว่า นิสิตที่มารดาที่มีการศึกษา
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ($\bar{X} = 2.23$, S.D. = 0.48) และ
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น ($\bar{X} = 2.30$, S.D. = 0.57) มี
เกรดเฉลี่ยสะสมไม่แตกต่างกัน และจัดอยู่ในกลุ่มที่มี
เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำที่สุด ขณะที่นิสิตที่มารดาที่มีการศึกษา

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ($\bar{X} = 2.42$, S.D. =
0.63) และอนุปริญญา/ปวส. หรือสูงกว่า ($\bar{X} = 2.46$,
S.D. = 0.64) มีเกรดเฉลี่ยสะสมไม่แตกต่างกัน และจัด
อยู่ในกลุ่มที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงที่สุด

Table 10. Multiple Comparison of Mean by Occupation of Father

Occupation of Father (Cum. GPA)	Farmer (2.31)	Freelancer (2.44)	Other (2.47)
Government officer (2.14)	0.17*	0.30*	0.33*
Farmer (2.31)		0.13	0.16*
Freelancer (2.44)			0.03

*Significance at the Level .05.

จากตารางที่ 10 พบว่า นิสิตที่บิดามีอาชีพรับ
ราชการ ($\bar{X} = 2.14$, S.D. = 0.42) มีเกรดเฉลี่ยสะสม
ต่ำที่สุด ขณะที่นิสิตที่บิดามีอาชีพรับจ้าง ($\bar{X} = 2.44$,
S.D. = 0.65) และอื่นๆ เช่น พนักงานรัฐวิสาหกิจ และ

พนักงานบริษัทเอกชน ($\bar{X} = 2.47$, S.D. = 0.64) มีเกรด
เฉลี่ยสะสมไม่แตกต่างกัน และจัดอยู่ในกลุ่มที่มีเกรด
เฉลี่ยสะสมสูงที่สุด

Table 11. Multiple Comparison of Mean by Average Monthly Income of Family

Average Monthly Income of Family (Cum. GPA)	15,001 – 25,000 (2.32)	Less Than 15,000 (2.49)
Greater Than 25,000 (2.24)	0.08	0.25*
15,001 – 25,000 (2.32)		0.17*

* Significance at the Level .05.

จาก Table 11 พบว่า นิสิตที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวมากกว่า 25,000 บาท ($\bar{X} = 2.24$, S.D. = 0.53) และ 15,001 – 25,000 บาท ($\bar{X} = 2.32$, S.D. = 0.57) มีเกรดเฉลี่ยสะสมไม่แตกต่างกัน และจัด

อยู่ในกลุ่มที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า นิสิตที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวไม่เกิน 15,000 บาท ($\bar{X} = 2.49$, S.D. = 0.64)

Table 12. Multiple Comparison of Mean by Time Spent in Homework/Lesson

Time Spent in Homework/ Lesson (Cum. GPA)	1 – 2 Hours (2.55)	Greater Than 2 Hours (2.65)
Less Than 1 Hours (2.24)	0.31*	0.41*
1 – 2 Hours (2.55)		0.10

* Significance at the Level .05.

จากตารางที่ 12 พบว่า นิสิตที่ใช้เวลาไปกับการทำการบ้าน/ทบทวนบทเรียนน้อยกว่า 1 ชั่วโมง ($\bar{X} = 2.24$, S.D. = 0.52) มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า นิสิตที่ใช้เวลาไปกับการทำการบ้าน/ทบทวนบทเรียน 1 – 2 ชั่วโมง ($\bar{X} = 2.55$, S.D. = 0.62) และมากกว่า 2 ชั่วโมง ($\bar{X} = 2.65$, S.D. = 0.75)

สรุปผลการวิจัยและวิจารณ์ผล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเกรดเฉลี่ยสะสมของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยพิจารณาเกรดเฉลี่ยสะสม จำแนกตามเพศ ชั้นปีการศึกษา คณะ วิธีการสอบเข้าศึกษา สายการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เกรดเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ภูมิภาค ภาควิชาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว เวลาที่ใช้ไปกับการพักผ่อนกับกิจกรรมต่างๆ เช่น เล่นเกม เล่นเฟซบุ๊ก ดูหนัง โดยเฉลี่ยชั่วโมง/

วัน และเวลาที่ใช้ไปกับการทำการบ้าน/ทบทวนบทเรียน โดยเฉลี่ยชั่วโมง/วัน ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้มาโดยวิธีการชักตัวอย่างแบบแบ่งชั้นอย่างมีระบบวงกลม ซึ่งคือ นิสิตระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยทักษิณ ที่ลงทะเบียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 599 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด การทดสอบที่ การทดสอบความแปรปรวนของเลวิน ภายใต้การใช้ค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์ความแปรปรวน และการทดสอบเวสต์ ถ้าพบว่าเกรดเฉลี่ยสะสมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญแล้ว จะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการทดสอบพหุพสัยของดันแคน ผลการวิจัยพบว่า เพศ ชั้นปีการศึกษา คณะ วิธีการสอบเข้าศึกษา สายการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เกรดเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว และเวลาที่ใช้ไปกับการ

ทำการบ้าน/ทบทวนบทเรียน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเกรดเฉลี่ยสะสมของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่ปัจจัยภูมิภาคนา อาชีพของมารดา และเวลาที่ใช้ไปกับการพักผ่อนกับกิจกรรมต่างๆ เป็นปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพล จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการศึกษาดังนี้ เพศ มีอิทธิพลต่อเกรดเฉลี่ยสะสมของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดย นิสิตเพศหญิงมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าเพศชาย อาจเนื่อง มาจากนิสิตหญิงมักมีระดับความตั้งใจเรียนและความ ขยันมากกว่าจึงส่งผลให้นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ ดีกว่า ผลการศึกษาครั้งนี้เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และมีความสอดคล้องกับผลการศึกษานารีรัตน์ ณ นุ วงศ์ [10] ที่พบว่า เพศเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผล การศึกษาระดับปริญญาตรี

ชั้นปีการศึกษา มีอิทธิพลต่อเกรดเฉลี่ยสะสม ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ อย่างมี นัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยการศึกษาครั้งนี้ได้ทดสอบความ แตกต่างของเกรดเฉลี่ยสะสมจากแต่ละชั้นปีการศึกษา เป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบพหุพหุพหุพหุพหุพหุพหุพหุ พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 2 มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าชั้นปีอื่นๆ อาจเนื่อง มาจากรายวิชาที่ศึกษาของนิสิตชั้นปีที่ 2 ส่วนใหญ่ยังเป็น วิชาพื้นฐานและวิชาศึกษาทั่วไปซึ่งไม่ยากมากนักจึง ทำให้มีผลการเรียนที่ดี ขณะที่นิสิตชั้นปีที่ 3 – 8 จะต้อง เรียนวิชาเอกซึ่งมีความยากมากกว่าจึงทำให้มีผลการ เรียนลดลงจนอาจส่งผลให้มีสถานภาพอาชีพไม่ ดี ผลการ ศึกษาครั้งนี้เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งมีความ สอดคล้องกับผลการศึกษานารีรัตน์ ณ นุ วงศ์ [10] ที่ พบว่า ชั้นปีการศึกษาเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผล การศึกษาระดับปริญญาตรี และมีความสอดคล้องกับผล การศึกษาของฐาปानी นิเคอร์ธะ และเมตตา กูนิง [11] ที่ พบว่า ชั้นปีเป็นปัจจัยที่ส่งผลกับภาวะรอบพินิจ

คณะ มีอิทธิพลต่อเกรดเฉลี่ยสะสมของนิสิต ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 โดยการศึกษาครั้งนี้ได้ทดสอบความแตกต่าง ของเกรดเฉลี่ยสะสมจากแต่ละคณะเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการ ทดสอบพหุพหุพหุพหุพหุพหุพหุพหุ พบว่า นิสิตคณะศึกษาศาสตร์มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงสุด แต่นิสิตคณะเทคโนโลยี และการพัฒนาชุมชน วิทยาศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์และ นิติศาสตร์ มีเกรดเฉลี่ยสะสมไม่แตกต่างกัน และจัดอยู่ใน

กลุ่มที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำที่สุด อาจเนื่องมาจากการสอบ เข้าศึกษาต่อคณะศึกษาศาสตร์มีอัตราการแข่งขันสูงจึง ต้องใช้คะแนนการสอบเข้าในระดับสูง นั้นหมายความว่า นิสิตคณะนี้ย่อมมีระดับสติปัญญาที่ดี ขณะที่นิสิตคณะ เทคโนโลยีและการพัฒนาชุมชน วิทยาศาสตร์ ศิลปกรรม ศาสตร์และนิติศาสตร์ อาจมีผู้เรียนจำนวนน้อย ทำให้มีการ เปิดรับเพิ่มเติมอีกหลายรอบเพื่อให้มีจำนวนนิสิตเป็นไป ตามเป้าหมายที่หลักสูตรกำหนดไว้ นั้นหมายความว่า จะ ได้นิสิตที่ไม่สามารถสอบเข้าที่อื่นๆ ได้ ซึ่งเป็นนิสิตที่มีผล การเรียนไม่ดี ผลการศึกษาครั้งนี้เป็นไปตามสมมุติฐานที่ ตั้งไว้ และมีความสอดคล้องกับผลการศึกษานารีรัตน์ ณ นุ วงศ์ [10] ที่พบว่า คณะเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ ผลการศึกษาระดับปริญญาตรี

วิธีการสอบเข้าศึกษา มีอิทธิพลต่อเกรดเฉลี่ย สะสมของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยการศึกษาครั้งนี้ได้ ทดสอบความแตกต่างของเกรดเฉลี่ยสะสมจากแต่ละ วิธีการสอบเข้าศึกษาเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบพหุ พหุพหุพหุพหุพหุพหุพหุพหุ พบว่า นิสิตที่สอบเข้าศึกษาด้วยวิธีรับตรง มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่านิสิตที่สอบเข้าศึกษาด้วยวิธีแอด มิชชันและโครงการพิเศษ อาจเนื่องมาจากนิสิตที่ สอบเข้าด้วยวิธีการรับตรง มหาวิทยาลัยสามารถคัด เลื่อนนิสิตที่มีผลการเรียนที่ดีได้มากกว่านิสิตที่สอบ เข้าด้วยวิธีการอื่นๆ ผลการศึกษาครั้งนี้เป็นไปตาม สมมุติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการ ศึกษาของสุรัสวดี นางแล [12] ที่พบว่า วิธีการสอบ เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาเป็นปัจจัยที่มีผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สายการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอน ปลาย มีอิทธิพลต่อเกรดเฉลี่ยสะสมของนิสิตระดับ ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ อย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ .05 โดยการศึกษาครั้งนี้ได้ทดสอบความแตกต่าง ของเกรดเฉลี่ยสะสมจากแต่ละสายการเรียนใน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการ ทดสอบพหุพหุพหุพหุพหุพหุพหุพหุ พบว่า นิสิตที่เรียนสาย วิทย์-คณิต และศิลป์-คณิต/ศิลป์-ภาษา/ศิลป์-สังคม มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่านิสิตที่เรียนสายอื่นๆ เช่น สายช่าง และพาณิชยศาสตร์ อาจเนื่องมาจากสาย การเรียนวิทย์-คณิต และศิลป์-คณิต/ศิลป์-ภาษา/ศิลป์- สังคม จะมีความยากกว่าสายการเรียนอื่นๆ ผู้ที่เคยเรียน

สายการเรียนนี้ได้ยอมเป็นผู้ที่มีระดับสติปัญญาที่ดี ผลการศึกษาครั้งนี้เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และมีความสอดคล้องกับผลการศึกษานิวริวิตน์ ณ นวงส์ [10] ที่พบว่า สายการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลการศึกษาระดับปริญญาตรีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีอิทธิพลต่อเกรดเฉลี่ยสะสมของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยการศึกษาครั้งนี้ได้ทดสอบความแตกต่างของเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรีจากแต่ละกลุ่มของเกรดเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบพหุพสัยของดันแคน พบว่า นิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมากกว่า 3.00 มีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรีสูงกว่านิสิตกลุ่มอื่นๆ อาจเนื่องมาจากนิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสูง ย่อมเป็นผู้ที่มีระดับสติปัญญาที่ดี จึงส่งผลให้มีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรีสูงตามไปด้วย ผลการศึกษาครั้งนี้เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการศึกษานิวริวิตน์ นีเดร์ฮะ และเมตตา กุญิง [11] ที่พบว่า คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นปัจจัยที่ส่งผลกับภาวะรอบพินิจ และมีความสอดคล้องกับผลการศึกษานิวริวิตน์ สงวนวิรัตน์ [13] ที่พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อการรอบพินิจ

ระดับการศึกษาของบิดา มีอิทธิพลต่อเกรดเฉลี่ยสะสมของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยการศึกษาครั้งนี้ได้ทดสอบความแตกต่างของเกรดเฉลี่ยสะสมจากแต่ละระดับการศึกษาของบิดาเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบพหุพสัยของดันแคน พบว่า นิสิตที่บิดามีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. หรือสูงกว่า มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่านิสิตกลุ่มอื่นๆ อาจเนื่องมาจากบิดาสามารถให้ความรู้แก่บุตรหลานของตนเองได้ จึงส่งผลให้นิสิตมีผลการเรียนที่ดีขึ้น ผลการศึกษาครั้งนี้เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และมีความสอดคล้องกับผลการศึกษานิวริวิตน์ วังจิ้น [14] ที่พบว่า ระดับการศึกษาของบิดาเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับสถานภาพของนักศึกษา

ระดับการศึกษาของมารดา มีอิทธิพลต่อเกรด

เฉลี่ยสะสมของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยการศึกษาครั้งนี้ได้ทดสอบความแตกต่างของเกรดเฉลี่ยสะสมจากแต่ละระดับการศึกษาของมารดาเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบพหุพสัยของดันแคน พบว่า นิสิตที่มารดามีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ขึ้นไป มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่านิสิตกลุ่มอื่นๆ อาจเนื่องมาจากมารดาสามารถให้ความรู้แก่บุตรหลานของตนเองได้ จึงส่งผลให้นิสิตมีผลการเรียนที่ดีขึ้น ผลการศึกษาครั้งนี้เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และมีความสอดคล้องกับผลการศึกษานิวริวิตน์ วังจิ้น [14] ที่พบว่า ระดับการศึกษาของมารดาเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับสถานภาพของนักศึกษา

อาชีพของบิดา มีอิทธิพลต่อเกรดเฉลี่ยสะสมของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยการศึกษาครั้งนี้ได้ทดสอบความแตกต่างของเกรดเฉลี่ยสะสมจากแต่ละอาชีพของบิดาเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบพหุพสัยของดันแคน พบว่า นิสิตที่บิดามีอาชีพรับจ้าง และอื่นๆ เช่น พนักงานรัฐวิสาหกิจ และพนักงานบริษัทเอกชน มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่านิสิตกลุ่มอื่นๆ อาจเนื่องมาจากบิดาที่ประกอบอาชีพที่มีเวลาและมีความรู้มากเพียงพอจะสามารถช่วยเหลือบุตรหลานของตนเองในด้านการเรียนได้ จึงส่งผลให้นิสิตมีผลการเรียนที่ดีขึ้น ผลการศึกษาครั้งนี้เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการศึกษานิวริวิตน์ พงศ์ภัทรกานต์ [15] ที่พบว่า อาชีพของบิดาเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว มีอิทธิพลต่อเกรดเฉลี่ยสะสมของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยการศึกษาครั้งนี้ได้ทดสอบความแตกต่างของเกรดเฉลี่ยสะสมจากแต่ละกลุ่มของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบพหุพสัยของดันแคน พบว่า นิสิตที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวไม่เกิน 15,000 บาท มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่านิสิตกลุ่มอื่นๆ อาจเนื่องมาจากครอบครัวที่มีรายได้สูง ทำให้สามารถใช้จ่ายเงินอย่างฟุ่มเฟือยซึ่งอาจไม่ได้ใช้ไปกับการเรียน แต่เป็นการเที่ยวเตร่ จึงส่งผลให้นิสิตไม่ได้ใช้เวลากับการทบทวนบทเรียนและส่งผลให้ผลการ

เรียนลดลง ผลการศึกษาครั้งนี้เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และมีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของฉลงสวัสดิ์ และณรงค์ศักดิ์ โยธา [16] ที่พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เวลาที่ใช้ไปกับการทำการบ้าน/ทบทวนบทเรียน มีอิทธิพลต่อเกรดเฉลี่ยสะสมของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยการศึกษาครั้งนี้ได้ทดสอบความแตกต่างของเกรดเฉลี่ยสะสมจากแต่ละกลุ่มของเวลาที่ใช้ไปกับการทำการบ้าน/ทบทวนบทเรียนเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบพหุพหุพหุของด้นแคน พบว่า นิสิตที่ใช้เวลาไปกับการทำการบ้าน/ทบทวนบทเรียนตั้งแต่ 1 ชั่วโมงขึ้นไปมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่านิสิตกลุ่มอื่นๆ อาจเนื่องมาจากเวลาที่ใช้ไปกับการทำการบ้าน/ทบทวนบทเรียนที่เพิ่มขึ้นจะทำให้นิสิตมีความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียน จึงสามารถทำข้อสอบได้และส่งผลให้นิสิตมีผลการเรียนที่ดีขึ้น ผลการศึกษาครั้งนี้เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของฐาปาณีย์ นิเดร์ชะ และเมตตา ภูนิง [11] ที่พบว่า นักศึกษาภาวะรอพินิจมีพฤติกรรมการใช้เวลาการเข้าเรียน การทำการบ้านหรืองานในวิชาที่เรียน การทำงานอดิเรกน้อยกว่านักศึกษาภาวะปกติ และมีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของอนุวัตร ศรีนวล [17] ที่พบว่า ปัจจัยด้านการใช้เวลาในการเรียนรู้อิมีผลต่อภาวะรอพินิจทางการศึกษา

จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า นิสิตที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงต่อการมีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำ คือ นิสิตเพศชาย ศึกษาอยู่ชั้นปีที่สูงกว่าปีที่ 2 คณะเทคโนโลยีและการพัฒนาชุมชน วิทยาศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์และนิติศาสตร์ สอบเข้าศึกษาโดยวิธีแอดมิชชันหรือโครงการพิเศษ มีสายการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคือ อื่นๆ เช่น สายช่าง และพาณิชยศาสตร์ มีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายน้อยกว่า 2.50 บิดาและมารดาที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า บิดามีอาชีพรับราชการ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวมากกว่า 15,000 บาท และใช้เวลาไปกับการทำการบ้าน/ทบทวนบทเรียนน้อยกว่า 1 ชั่วโมง ดังนั้นผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร และผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรให้ความสนใจ รวมถึงให้คำแนะนำในการเรียนกับนิสิต

กลุ่มนี้ เพื่อเป็นการป้องกันความเสี่ยงต่อการมีผลการเรียนตกต่ำ อย่างไรก็ตาม การศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาปัจจัยด้านอื่นๆ ที่อาจจะมอิทธิพลต่อเกรดเฉลี่ยสะสมของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ เช่น ปัจจัยด้านระดับความรู้พื้นฐานก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย ปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียน ปัจจัยด้านความเชื่อในศักยภาพของตนเอง ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน ปัจจัยด้านพฤติกรรมการสอน ปัจจัยด้านบรรยากาศในห้องเรียน ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านสาขาวิชาที่ศึกษาอยู่ ปัจจัยด้านสถาบันการศึกษา ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อน ปัจจัยด้านครอบครัว รายได้/รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของนิสิต จำนวนครั้งของการขาดเรียน การมีโรคประจำตัว/ปัญหาสุขภาพ/ยาเสพติด จำนวนบุคคลในครอบครัวที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า และเวลาที่ใช้ไปกับการทำกิจกรรมหรือทำงานพิเศษ เป็นต้น รวมถึงควรทำการวิจัยเชิงคุณภาพควบคู่ด้วย

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณเงินรายได้ กองทุนวิจัยมหาวิทยาลัยทักษิณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558

เอกสารอ้างอิง

1. วรางคณา กิรติวิบูลย์. 2558. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาแคลคูลัส 1 ของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ. *วารสารปริชาต*. 28(1): 98-117.
2. ประชุม สุวัตถิ. 2552. *การสำรวจด้วยตัวอย่าง: การชักตัวอย่างและการวิเคราะห์*. กรุงเทพมหานคร: โครงการส่งเสริมและพัฒนาเอกสาร สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
3. กัลยา วานิชย์บัญชา. 2543. *การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ซี เค แอนด์ เอส โฟโต้ สตูดิโอ.
4. สุวิธาน มนพวงศานนท์. 2546. *วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS for Windows*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: บริษัท เอช. เอ็น. กรุ๊ป จำกัด.

5. ชัชวาลย์ เรืองประพันธ์. 2547. *การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS for Windows*. ขอนแก่น: โครงการผลิตตำราวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
6. Sheridan, J.C. and Lyndall, G.S. 2001. *SPSS Analysis without Anguish*. New York: Wiley.
7. กัลยา วานิชย์บัญชา. 2545. *หลักสถิติ*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
8. จิรวัดย์ จิตรถเวช. 2552. *การวางแผนและการวิเคราะห์การทดลอง*. กรุงเทพมหานคร: ไทยพัฒนรายวันการพิมพ์.
9. Montgomery, D.C. 2005. *Design and Analysis of Experiments*. 6th ed. New York: Wiley.
10. นารีรัตน์ ณ นุงศ์. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อสถานภาพรอกพินิจของนักศึกษาระดับปริญญาตรีวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ. [online] เข้าถึงได้จาก <http://www.northbkk.ac.th/research/?news=research&id=000004>. 2551.
11. สุภาณีย์ นิเดร์ฮะ และเมตตา กุณิง. ปัจจัยที่มีผลต่อภาวะรอกพินิจครั้งที่ 2 และ 3 ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. [online] เข้าถึงได้จาก <http://kb.psu.ac.th/psukb/handle/2010/8422>. 2543.
12. สุรัสวดี นางแล. 2550. *สถิติวิเคราะห์และแบบจำลองของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง*. ปริญญาโท วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
13. สุวิทนา สงวนรัตน์. 2556. โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการรอกพินิจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. *ราชภัฏเพชรบุรีสาร*. 15(2): 175-188.
14. อำนาจ วังจัน. 2557. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานครมีสภาพรอกพินิจ. *วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย (สสอท.)*. 20(2): 136-147.
15. ภัทรพงศ์ พงศ์ภัทรกานต์. การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฟื้นฟูสภาพของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี โดยใช้คอมพิวเตอร์แมชชีน. [online] เข้าถึงได้จาก http://202.44.34.144/nccitedoc/admin/nccit_files/NCCIT-20113103021756.pdf. 2553.
16. ฉลอง สุวัศดี และณรงค์ศักดิ์ โยธา. 2553. *การศึกษาปัจจัยที่ส่งต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาแคลคูลัส 1 สำหรับวิศวกร ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน*. รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน.
17. อนุวัตร ศรีนวล. 2545. *ปัจจัยที่มีผลต่อภาวะรอกพินิจทางการศึกษาของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตลำปาง*. ปริญญาโท ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

